

være rigtigt at stemme for dette Ændringsforslag.

Det ærede Medlem gjorde gældende, at Lovforslaget var byrdefuldt for Lægerne. Det udtalte han sig vidtløftigt om, idet han mente, at det ikke vilde være rigtigt at paalægge dem dette Hverv. Ja, hvis vi overalt skulde tage det Hensyn, at det kan være et byrdefuldt Hverv for en eller anden Autoritet at skulle meddele statistiske Oplysninger, saa vilde sikkert alle Autoriteter sige: Dette er for byrdefuldt, det kunne vi ikke have med at gøre. Jeg tror nu ikke, at man spørger f. Eks. Kommunalbestyrelserne eller Sogneraadene, om det, man paalægger dem, er byrdefuldt. Man paalægger dem uden videre at meddele Oplysninger om, hvad det maatte være nødvendigt at faa Besked om baade i den ene og den anden Retning. For Resten er det, der her er Tale om, ikke mere byrdefuldt for Lægerne, end at vi af Anmærkningerne til Lovforslaget se, at de frivilligt have opfyldt lignende Krav i temmelig stor Udstrækning. Indenfor de sjællandske Landdistrikter — jeg taler ikke om København og Frederiksberg — have i nordre og søndre Fysikat henholdsvis 83 og 93 Procent frivilligt udfyldt de Skemaer, som tidligere ere blevne tilstillede dem. Mere byrdefuldt er det ikke, og naar Forholdet ændres derhen, at man kun forlanger, at Lægerne skulle udfylde Skemaerne mod en rimelig Betaling, antager jeg ikke, at det vil blive nogen særlig stor Plage for dem.

Med Hensyn til det sidste Ændringsforslag om, at Indenrigsministeren ikke skal have Frihed til at bestemme Taksten, men at den altid mindst skal være 4 Kr. — han maa nok gaa højere, men paa ingen Maade lavere —, vil jeg sige, at jeg ikke finder det rigtigt at fastsætte Taksten her i Lovforslaget. Jeg finder det ganske i sin Orden, at dette overlades til Indenrigsministeren. Jeg skal saaledes fraraade at stemme for alle de tre Ændringsforslag.

Med Hensyn til det Forslag, der er stillet af det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), vil jeg sige to Ting. For det første dette: Hvis Udarbejdelsen af et Lovforslag kræver en Statistik, forekommer det mig, at denne, da den skal tjene som Underbygning for Lovforslaget, maa være indsamlet, før Forslaget forelægges Rigsdagen. Jeg kan ikke finde nogen Mening i at indbringe et Lovforslag for Rigsdagen, naar man samtidig samler en Statistik, som skal tjene til Be-

grundelse for Lovforslaget. Det synes mig, at Statistikken først maa være skaffet til Veje. Men jeg kan paa den anden Side vel erkende, at Statistik for Landbrug er et og for Skovbrug et andet. Statistikken for Landbruget maa helst indsamles i Sommermaanederne, da det største Antal af de Ulykker, der her er Tale om, finder Sted, og man bør derfor med Hensyn til Landbruget lade Loven gælde til Oktober 1906. Man kan saa senere indsamle Statistikken for Skovbruget. Den vil dog ikke have meget at sige. Jeg skal i øvrigt ikke udtale mig nærmere om dette Ændringsforslag i Øjeblikket. Baade den højtærede Indenrigsminister og den ærede Forslagsstiller have bebudet at ville tage det op til Overvejelse inden 3die Behandling. Jeg skal da afvente de Forslag, som til den Tid maatte fremkomme, og skal anbefale mine Meningsfæller hverken at stemme for eller imod Ændringsforslaget.

P. G. C. Jensen: Den højtærede Minister stadfæstede, hvad jeg tillod mig at udtale, at Formanden for Lægeforeningen ikke havde talt med Ministeren selv. Jeg har allerede sagt det, og jeg kan tilføje, at Grunden dertil var den, at Formanden var alt for beskeden til at ville bebyrde Ministeren med en personlig Forhandling om denne Sag, som han mente lige saavel at kunne forhandle med Kontoret om. Det har han derfor gjort. Derimod tror jeg, at den højtærede Minister ved en anden Udtalelse, han fremkom med, gjorde sig skyldig i en Fejltagelse. Den højtærede Minister ytrede nemlig, at da Formanden havde erfaret, at der skulde gives Betaling, havde han ingen væsentlig Indvending. Men det staar jo i selve Lovforslaget. Tror den højtærede Minister virkelig, at Formanden for Dansk Lægeforening, som ikke henvendte sig til Ministeren før, efter at han havde faaet Lovforslaget i Hænde, først i Ministeriet skulde have faaet dette at vide? Nej, deri tager den højtærede Minister ganske fejl. Jeg har i Haanden et Brev angaaende denne Sag, hvori der bestemt gaas ud fra, at Lægerne skulle have Betaling, og hvor Formanden blandt andet siger: Vi kunne faa en Betaling, hvis Størrelse vi ikke kende, men vi kunne dog ikke foretage det umulige. Det er i sig selv en meget byrdefuld Pligt, der paalægges os, og naar det tilmed er ganske umuligt for os at opfylde den, ligger der ikke nogen Trøst i, at vi skulle have Betaling derfor. Det kan ikke nytte os noget, naar vi ikke